

Iisssă stă în pîcioare lîngă apostolă; dap Ion îmă rekognoskăsse nămaī prîn ažatorvlă inimeī salle: cei alătăi avia lă pîsteă rekognoschite prîn ažatorvlă okiloră.

Față chea dulcă și băndă a lui Iisssă eră tîrbebrată de dărepe, palidă de se pîreă vînătă, și brăzdată de o sădoape de sănătate kare se nerdeă în barba sa roșată; pîrvă lui eră lîpită și spărâtă ne capă. Stă că măna păstă pe ștervătă lui Ion, nu că s'ămătă de deschidere, dap ka să kaste șnă sprijină, kăci se pîreă aproape de a-șă nerde simțirele.

— Ooh! Doamne, stăpînă Ion ținându-lă că brațele lui, oare ce ști să întîmpatâ?

— Skoladă-vă și venind, zisse Iisssă, kăci eată ora ne kare ști amă prezis'o, că voi și predată în mănele voitorilor mei de răză.

Atâtă, Petru și Iacobă se skolără iște.

— Doamne, zisse Petru, vei să kîmă și ne cei alătăi discipuli? căte șnă-spre-zechă noi ne dămă vîadă neintre tine; pîstemă pesista, a ne apără, a ne apsta, și, în călătă neintre mine...

Apostolvlă își pedikă mantia, și apărătă o săbie skăptă.

— În călătă neintre mine amă la koasta mea moartea celorlăți dăintii kare va cădea să intinză măna assaspră-ști!

— Nu, Petru, zisse Iisssă că întăristăpe; nu facădă nimică, kăci totă che se va întări la e skpisă mai dinainte în boala ta călătă meă și a mea. Pe căndă voi dormiau și, amă aștă aronie mea, în kare mai de